

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de dñe ori pre sepm
mană: Duminică și Joi'ă. — Prenume-
ratunea se face în Sabiu la expeditură
foie pre afară la c. r. poste cu bani
gat'a prin scrisori francate, adresate către
expeditura. Pretinu prenumeratiunei pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 93 ANULU XXI.

Sabiu, in 1830 Novembre 1873.

Iubileu.

Dupa dōue dile suntu dōue-dieci sī cinci de ani de cându Maj. Sea prébunulu nostru Imperatu sī Rege Franciscu Iosifu I. sā suiu pre tronulu monarchiei.

Mare sī momentuosa este diu'a in carea se imprimescu acesti dōuedieci sī cinci de ani pentru préiubitulu nostru Monarchu, mare sī momentuosa este sī pentru poporele monarchiei intregi.

Acestu patrariu de seculu, ce se va implini dupa dōue dile, este bogatu de evenimente mari, incātu suntemu aplecati a dice, ca in anii lui s'au intemplatu mai atātea, cāte s'au intemplatu in atāti seculi de alta data.

Negurile ereditate din trecutulu feudalismului paréu a fi capetatu o noua sī durable consintinta. Ele dupa o durata de seculi inceata in anulu cu diu'a cea epocale, in carea s'a inceputu periodulu ce se serbeza preste dōue dile. Sisteme politice cari aternau cā nisce pondigre de desvoltarea omenesca domniau nu numai in monarchia nostra, ci putemu dice in Europa intréga. Cugetele, cā sī activitatea omenesca se aflau sub o priveghiere rigurosa a organelor politiale. Censur'a, polit'a sī lantiul iobagiei apesau poporele sī le relienéu intr'o sterpiu infioratorie pre tōte terenurile.

Vine anulu celu memorabile, anulu 1848. Negur'a trecutului se sguduiu sī incepe sa dispara. Radiele luminei nascute din libertate erau inse prea stralucitorie. Ochii dedati cu intunecul nu le poteau suporta. Ele au iritatu nisuntiele omeniloru pré tare, le-au iritatu spre o activitate anormala sī nesimetrica, asiā incātu popore sī regimuri, régimuri sī popore devenisera intr'o confusione, incātu nu scia omulu de unde incepui, incatru se indrépta sī unde voru ajunge omenii cu nisuntiele loru.

Déca ni aducemu aminte numai de evenimentele din monarchia nostra sī in specialu, déca vomu cugeta la impregiurarea: ca nemtii din Austria avéu representanti in parlamentulu celu mare din Frankfurtu, diet'a din Pojona se stramută in Pest'a, sī porni pre unu drumu centrifugalu, care déca nu avé nemic'a periculosu in sine la inceputu, fu totusi mai tardiu folositu de unii barbati ultraisti in contr'a unitatiei monarchiei. Impregiurarea acésta aduce pre popore in conflicte interne, cari degeneréza in resbelulu civil, pre cându o parte din popore in sudvestulu monarchiei, italianni, se luptau deadreptulu contra monarchiei.

Intr'unu astfelui de caosu firea cea blanda a monarchului de atunci, Ferdinandu I (V), nu mai era suficiente. Frenele monarchiei trebuiu puse in mâni mai vigurose, in mâni, cari elementele cele desfrenate prin poterea evenementelor sa le aduca iéra in alvi'a naturale sī părtele cari tindéu a dismembrá imperiulu sa fia readunate intr'unu intregu, dupa cum lu crease istoria poporeloru celoru diferite, adunate sub sceptrulu habsburgicu.

De aceea Maj. Sea Imperatulu sī Regele Ferdinandu abdice de tronu sī dupa densulu

fratele seu Archiducele Franciscu Carolu sī asiā urmeza fiulu cestui din urma Maj. Sea Franciscu Iosifu I.

In 2 Decembre (20 Novembre) 1848 in monarhia cea turburata de sgomotulu armelor resbelului civilu, cā unu fulgeru se respandesc scirea cea de mare insemnatate despre schimbarea domnitorului. Devise junelui sī cavalerescului monarchu: „viribus unitis“ a aparutu pre orisonulu politicu cā unu sōre lucitoriu, sub a cărui influentia, preste scurtu tempu, a amulțit sgomotulu celu turburatu alu resbelului.

Este adeveratu ca dupa incetarea resbelului anormitatile politice au durat inca unu deceniu intregu cu noua rigore sī aspi're asupr'a tuturoru.

Dara junele sī cavaleresculu monarchu, veindu in fine, ca ori care aru fi motivulu unei restringeri a poterilor intelectuali sī fisice a poporeloru din monarchia, ea totusi duce la intelenirea sī sterpiuinea poteriloru aceloru popore, din propri'a sea initialiva, da freu liberu prin diploma din 20 Octobre desvoltarei poporeloru pre terenulu constitutiunale, care desvoltare a trecutu prin mai multe faze pâna sa vina la stadiulu de astadi. Procesulu inca nu este finit, pentru ca esista inca elemente nemultiamite in ambe pările imperiului; inse calea este deschisa odata sī inceputulu facutu, sī asiā potemu spera ca si multiamirea celoru astadi nemultiamili va sosi mai curendu sēu mai tardiu.

In cele ce amu disu pâna acum amu facutu o reprivire asupr'a monarchiei in genere.

Ce vomu dice inse privindu trecutulu celoru dōuedieci sī cinci de ani cā români apartenieori de monarchia, a cărei domnitoru deveni Imperatulu sī Regele nostru in diu'a de 2 Decembre 1848?

Români, partea cea mai mare se aflau in conditiunile cele mai rele in tōta monarchia, cu deosebire inse in Transilvania, unde particularismulu unei caste aristocratice cu o mâna de secui sī sasi se desvoltase intr'unu modu aprópe de a stinge tōta viéti'a din tiéra, Particularismulu acest'a, daunosu sī pentru autorii lui cā sī pentru acei pentru cari era gatit, se datase mai odata cu tempulu cându tiér'a se desfacu de cătra Ungari'a sī devenise unu principatu de sine statutoriu. Cele trei natiuni regnicolare (ungurii, secuii sī sasii), pentru cā sa se ingradescă cătu se pote mai bine contr'a românilor, dupa ce ii despóia politicesce de tōte drepturile publice ii dechiara sī bisericesce de tolerati in patri'a loru. Tolerant'a acésta amara sub principii „independinti“ ai tieri se mai imbunatali sub domnitorii din dinasti'a habsburgica; cu tōte ca legile patriei nu concedeu cā români sa pote trece din regiunea tolerantie in cea a dreptului de o potriva cu cei-lalți locuitori (privilegiati) din tiéra. Anulu 1848 ne afla dara in situatiunea creată de vitregitatea seculiloru de mai nainte,

Tratarea cea vitrega a legislatiunei privilegiate inainte de 1848 a insuflat neincredere in români ardeleni fatia cu procederea legislatiunilor următorie, sī de aci se esplica, ca ei au fostu gat'a, la prim'a provocare, a se alipi strinsu de tronulu

trn celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ., si tieri strene pre unu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora en 7 er. sîrul, pentru a dou'a ora en 5 1/2 er. si pentru a tre'a repetire en 3 1/2 er. v. a.

care, celu putienu, li areta ca voiesce a face ce-va pentru densii, sī a merge mâna in mâna cu densulu si a salută si diu'a de 2 Decembre 1848 cā pre o di epocale, cāci, prin devis'a monarchului, ei, cari se bucurara de mici favoruri sub dinasti'a, sub carea se aflau de unu tempu in cōce, vedéu jugulu feudalisticu alu privilegielor ca era sa fia sfermatu pentru totu-déun'a.

Dela acestu tempu incōce români, chiaru sī in dilele cele grele a le absolutismului, avendu in fruntea loru pre unu barbatu mare de statu, pre Archipastoriulu Andreiu Bar. de S i a g u n 'a , facu pasi gingatici pre terenulu bisericescu si natiunalu.

Indata in anulu 1850, in impregiurările cele mai nefavorabile, sub legi mariale, biseric'a româna gr. or. tiene primulu ei sinodu dupa o intrerumpere de 150 ani. Mai tardiu cu vre-o trei patru ani se creaza pentru români gr. cat. o metropolia si dōue episcopii noue. Biserica gr. or. tiene la an. 1860 altu sinodu, unde se sī incepui pregatirile indicate prin promemorie neuitatului Metropolitului pentru reinfiintarea metropoliei gr. or. române, carea fu suspendata la 1700 de vitregimea tempurilor si de credulitatea unor români. Intr'aceea la 1861 români se intrunescu pre calea cea mai legale intr'unu Congresu natiunalu, care se repetiesce la 1863 si care 'si asiéza unu comitetu permanentu natiunalu pentru afaceri urgente si de importantia in favórea românilor. La 1863|4 suntu români cā natiune egalu indreptatita in diet'a tieri si mai tardiu in senatulu imperialu.

Români putéu si in aceeași cualitate si in diet'a pestana, dupa schimbarea sistemului politicu, in anii 1865-7, déca si cunoscéu toti situatiunea si apretiuéu intr'unu modu justu influenti'a loru in afacerile de statu. Dara déca au facutu erori mari in politica, celu putienu bisericesc, prin influenti'a unicului barbatu politicu ce l'au avutu, au cascigatu pre lângă reinfiintat'a metropolia gr. or. româna inca la 1864, la 1868, autonomia bisericei gr. or. române cu congresul si sinodele sele autonome, cum nu le are nici o alta biserica in statu.

Chiaru si pre əlte terenuri desvoltarea românilor se datéa numai dela anulu celu memorabile, in care cade si diu'a iubiliaria a Monarchului nostru.

Este dara strinsu incopciata acésta dī cu istoria regenerarei nōstre si pentru acésta ea trebuie sa fia pentru noi de indoit'u pretiu.

Datorint'a nostra este dara indoita, cā ceteatieni ai statului si cā români sa serbâmu diu'a cea mare a iubileului Monarchului, a cărui domnire putemu dice a fostu si este inca unu isvor de frunte a desvoltarei nōstre pre tōte terenurile.

Deci sa intrunim rugaciunile nōstre inaintea celui Atotu puternicu cā sa tienă intru ferire pre préiubitulu si parintesculu nostru Domnitoru iubiliaru Franciscu Iosifu I. la multi ani, spre a se invrednicí poporele monarchiei, inca odata asiā de inaintate cătra fericirea cea dorita, cătra perfect'a egalitate, de serbarea iubileului de cincideci de ani, carea sa fia !

Nr. 935 bis.

**Pré onoratiloru parinti protopresbiteri,
onorata preotime parochiala !**

Majestatea Sea cesaria si regia apostolica prégratiosula Imperatoru si Regele nostru Franciscu Iosifa I-iu s'a suiu pre tronulu gloriosiloru si feritiloru sei protoparinti in 20 Novembre c. v. (2 Decembre c. n.) alu anului 1848.

Asiadara in 20 Novembre (2 Decembre) alu anului curentu 1873 se implinescu 25 de ani, adeca unu patrariu de seculu, de cändu Maj. Sea cesaria si regia apostolica guvernáza cu blandetie, si intru fericire numerósele popóre supuse sceptrolui seu.

Acésta di stralucita petrecuta cu litére nesterse in paginile istoriei iubitei nóstre patrii Ungari'a si a intregei monarchii austro-ungare este o di de serbatore pentru tóte popóre de sub blandulu seu sceptru, de óre ce sub gloriós'a domnire a préinaltului jubilaru s'a reversatu asupra tuturoru popórelor din marele seu imperiu binecuvantarea libertathei si egalitathei, cu deosebire inse biserice'a nóstra si poporulu nostru a esitu din starea cea supusa a trecutului, bucurandu-se astazi din gratia Maj. Sele de aceleasi drepturi, de care se bucura celealte biserici si popóre din patria, ocea ce se vede intre alte binefaceri prégratióse mai apriso din recascigarea stravechiesi nóstre metropolii române ortodoxe.

Si cum vomu petrece mai serbatoresce si mai demnu acésta mare si stralucita di de jubileu a fericitei guvernári a Maj. Sele in restempu de 25 de ani? decat adunandu-ne in săntele biserici si radicându serbinti rogaciuni de multiamita cătra atota puternicul Ddieu, carele este imperatulu imperatiloru si domoula domnilor.

Drepta aces ordinámu prin acésta : că

1 Marti in 20 Novembre c. v. (2 Decembre c. n.) la 10 óre inainte de amédi in tóte santele biserici ale diecesei nóstre sa se slujescă sánt'a liturgia cu tota evlav'a si pomp'a, avendu la sacerdostul săntei liturghii a se cantá dacsologii prescrisia in tipico si a se cei in genunchi rugacionea de multiamita din liturgieriu adaugendu-se dupa cuvintele din rogaciune cătra a sea marire cadiendu si acese cuvinte „multiamitu pentru ca ai invrednicito pre unsul teu, pre préinaltulu Imperatulu si Regele nostru Franciscu I-ig a governá in numele teu popóre lui incredintate in liniște si in tota fericirea sub decurgerea de 25 de ani“ si cu frica si cu cutremuru etc.

2. Acésta sănta liturghia si rugacione de multiamita sa se tienă in totu casulu negresitu in tóte orasiele, opidele si sátele mai insemnate in susu numit'a di adeca in 20 Novembre c. v. (2 Decembre c. n.) a. c. iera in acele sate, unde ómenii in acésta di de septamána voro si respanditi la lucru, si asiá cu greu potu vení la biserica, in aceste sate, dicu, sa se faca slujb'a in duminec'a, ce urmeza nemidilicatu dupa diu'a de Marti desamintita.

3. Preotimea parochiala va avea a invitá in modu cuviinciosu cu o dt inainte de sánt'a liturghia tóte diregatoriele aflatore in locu, in fine :

4. Pentru că poporulu sa aiba scire de temputiu despre tienera acestei rugaciuni de multiamira si sa pótă vení cătu mai numerosu la biserica sa se cetésca poporului in biserica acestu circulariu in duminec'a inainte de diu'a serbărei.

Impartasindu-ve binecuvantarea archipastorésea sum alu vostra tuturoru.

Caransebesiu, in 7 Novembre 1873.

de binevoitoriu Archiereu.

Ioanu Popasu m. p.

Deputatiunile de felicitare cu ocasiunea iubileului Maj. Sele avura locu pentru tierile tienetórie de corón'a Ungariei Vineri si Sâmbata in 28 si 29 Nov. n. in castelul regale din Bud'a-Pesta; iera pentru Cislaianii voru si Luni si Marti in 1 si 2 Decembre in castelul curtiei din Vién'a.

Toti comandanii generali din tóta monachi'a se voru presentá in Vién'a sub conducerea Archiducelui Albrecht spre a felicitá pre Maj. Sea la festivitatea jubleului.

Copurile legiuitorie a le Romaniei s'a deschisuloi in 15/27 Novembre prin unu cuventu de tronu rostitu de Domnitorulu Carolu. Acesta constatédia relatunile cele bune a le Romaniei cu strainatatea, amintesce intre aplaudári de primirea ce o avu Domnitorulu in véra trecuta la Vién'a. Despre junctiunile drumurilor de feru nu se face nici o amintire intre proiectele anunciate de cuventulu de tronu.

Epistola deschisa cătra dlu Babesiu si consortii lui din Sabiu.

(Urmare.)

Séu ce vreti sa dicieti? Au dora Siagun'a, carele in anii cei mai din urma, ba inca in anul mortiei lui au lucrat neobosit pentru progresulu bisericei (vedeti numai manualulu lui de studiulu pastoralu), si pana in óra mortiei au deliberat in cele bisericesci, fiindu cu mintea cea mai lumina, séu dora acestu omu mare, dreptu si binefectoriu, si inaltatu cu judecat'a sea preste toti, s'ar fi lasatu a-lu seduce la ilegalitati? Au dora vreti sa dicieti, ca Siagun'a cu voi'a, dimpreuna cu ómenii lui, aru si comisu ilegalitati in biserica?

Cu ce puteti justificá acésta grea incriminare in fat'a archidiocesei, in fat'a metropoliei si in regu publicului celui mare?

Aretati baremu un'a, din acele ilegalitati si aduceti dovedi! Voi! cari tientiti acum numai a ve viri in ormele celui, ce-lu incriminati, si a ve face partasi de bunatatile lui!

Dora nu — ve-li dice ierasi — ómenii lui Siagun'a suntu cei rei, nu Siagun'a „marele Metropolit“, caci acei ómeni suntu mincinosi etc.

Dara sa ve mai aducu unele dovedi — pre cari spiti, dara le ocoliti. —

Priviti dloru numai testamentulu Metropolitului Siagun'a din 1 Aug. 1871 (vedi nr. 67 „Telegrafulu Rom.“).

Pana cändu Siagun'a au sunserit in giurul seu pana la mórt-e-i, neschimbati, pre archimandritulu si vicariulu seu de 17 ani, pre fiscalulu seu de 6 ani, pre redactorulu jurnalului seu de 8 ani, si inca pre unii de aprópe incredinti, pre cari iau insarcinatu cu destule grele lucrari, totu acel barbatu mare, prin suscitatulu testamentu, prin care lasa tota avereala sea archidiocesei, au concredintu administrarea intregei averi in manile celor-lalți fideli si sprinctori si lui, punendu-si deplin'a incredere in ei si dupa mórtea sea, de siguro, pentru ca nu suntu cialei si misiei si nu voru derimá si intrebuintá operate sele in folosulu loru proprio.

De-si s'a incelatu in unele prea putine persoane, cari au trecutu, dupa mórt-e-i in castrulu d-v. celor-lalți toti iau remasu si pururea i voru ramane credinciosi.

Acum uitati-ve dloru. óre vedeti intre acei'a pre uno Hanne'a, Macelariu etc. etc. ? ba nu!

Si óre pentru ce lipsescu acoia din cét'a cea fidela a lui Siagun'a? Nu voiu cercetá caus'a mai in ádenru; dara atât'a sciu, scimu cu totii, ceea ce amu auditu ofstandu acelu bunu si blandu Parinte, dicendu: „acei ómeni suntu, cari mi-au amarit si-mi amarescu dilele si acum la betranielle mele, căroru le-amu facuto bine, si mi-amu resplatit cu reu, aceea este clic'a cea blastemata.“ Si acese ostari in tempulu din urma chiaru si unii clerici, ce iau datu mâna de ajutoriu in morbulu seu, ba si unii distiosi straini, le-au auditu, caci sunserintile lui sofletesci asiá de mari devenisera, incautu cauta a-si face aeru.

Spuneli acum dloru, óre noi sunu bagata pre Siagun'a in mormentu?! Ce voru si cousele, li ve-ti sci d-v. bine.

Destulu, ca si mostrarea de consciintia, ce vau cuprinsu, atestéza cele dise.

Pana inca le-amu spusu pre satia, — adut aminte dle Hanne'a! — vini d-ta că din ventu, si mi scrii in 28 Iulia 1873: „ca pana cändu au traito Metropolitulu — se nu-i dici omoritulu Metropolitulu — destulu te-amu calumniatu (noi, oei dela potere) etc. si eu li-amu responsu asemenea adeveruri, că si acum.

Siagun'a ince negresitu au sciu mai bine si din gur'a lui amu vorbitu, caci a-li provocatu d-v. acésta.

Sa ne aducem aminte pre scurtu si de unele trecutului.

Cändu au venit Siagun'a in Ardelu, au aflat la episcopi'a nostra „domni'a némurilor si nepotismulu“. Siagun'a, carele nu avea alto nému, decat biserica sea si pre credinciosii ei, si carele avea inaintea ochiloru numai binele si progresulu acelor'a, au voit, că si altii sa créscă si sa progresdie spre acelu scopu si in intentiunile lui cele mari, au voit, că si altii fi si archidiocesei — caci straini nu au adus cu elu, afara de servitori — sa se impatasasca de bunatatile bisericei, fiindu pote mai meritati, pre scurtu a voit a si dreptu cătra lui sofletesci.

Ieta primulu atacu cu clic'a, carea pre altulu, afara de fiu, nepotu, comunatu etc. nu vedea cu placere, a mânca din bunolu bisericei.

Siagun'a au cautat a complaná diserintiele.

Pana cändu elu pre de o parte au suferita inca la si pre lângă Episcopie pre trantorii legei vechi pre de alta parte au trimisu tineri la studii chiaru si in tieri straine, mai multa pre spesele sele, căror'a dupa ce s'a qualificatu, le-au impartit onori si beneficiuri drepte.

Ei dura clic'a, cu tóte ca se bucurá de posturi bune in consistoriu, in seminariu si in cele mai de aproape si bune protopopiate, no era multiamita, si incătu trebuiá sa si plece capulu, au nisuitu a-si recrutá pre atari tineri la sine (mai erau si feti si nepote de maritatu). De-si putieno, totusi iau succesi, bucurandu-se, si adi de atari ómeni (óre nu-i intielegi pre acesti'a dle corespondinte, de cari dici: ca au mancatu cu minciuni stipendii dela repasulu Metropolit?)

Cei mai mulți inse, cari au remasu fideli lui Siagun'a, erau spini in ochii clic'e, unii si-au vediutu de alte treburi, pre altii iau pregatitul Siagun'a pentru tagm'a monachala, provediendu-i cu graduri bisericesci.

Se spariau cei dela clica, ca prin atari mesuri, li se va inchide calea cătra cărm'a Archiepiscopiei. Aci le striga, ca suntu copii, aci demonstră lui Siagun'a, ca face popi coelebi, in contr'a legel. Cändu inse s'an intemplatu, de si-au inaintat Siagun'a pre unu incredintu alu seu de vicariu si archimandritu, atunci clic'a — credintu-se cu de seversire eschisa dela poterea acceptata la vre-unu tempu bunu — si au luat refugiu la jurnale si la publiculu celo mare (bona-óra că acum) si au declarat pre Siagun'a, că pre unu calicatoriu de legi si alte asemenea, ce suntu inca de prospeta, dara trista memoria.

Siagun'a si barbatii lui de incredere si-au avutu de tienta, a regulă asacerile bisericei, a imbutatii starea scolelor si a pretimei, pentru cari scopuri protopopii erau organele cele dintăiu.

Se asteptá că protopopii cei din giurulu archiepiscopiei sa dea mai întâi ajutoriu si protopopiatele „loru“ (caci asiá le numea, pana au stersu Siagun'a asta numire) celea frumóse, pre a căroru talpa jacea episcopi'a, sa pasiésca cu exemplu viu si sa fie de modelu celor-lalți. Dara de unde? Pana cändu si cele mai departe, respondite si serace protopopiate se regulau, si lucrau in asacerile loru dupa statute (Regulamentul org.), cei'a ce dovedescu reportele loru cătra consistoriu; — in cele 3 protopopiate, a căroru capete resiedeau in Sabiu (că protopopi, ases. consist. si directori — profesori seminariali), nici ca se scia de vre-unu regulamentu, carele prea tardiun s'a introdusu, si unde s'a introdusu, d'abia se mai observéza.

Scole decadiute (afara de unele, unde singure comunitate s'a ingrijitu), preoti fara salariu, fara portiune canonica, ba inca si intunecatu din vécu de midilociu in unii preoti recomandati — de protopopulu, — se vedeau aci; apoi de in unele din cele mai bune comune bisericesci, neincetate conflicte intre comitetele bisericesci si comunali, cari din urma administratu fonduri scolare si paduri bisericesci, ce le da spre tacere etc., — fara că sa veda consistoriulu despre tóte acestea irregularitati vre-unu raportu seu proiecte si pasi spre imbunatatire.

Cändu inse se admoná protopopulu la datorint'a oficioasa, o privea ast'a de vatemare si urgie. Óre nu voru si acestea admonitioni „violările drepturilor protopopiatelor“ de cari amintesci dle corespondinte?

Si pre lângă tóte acestea si multe alte rele — chiaru in vetr'a archiepiscopiei — Siagun'a au fostu cu rebdare si indulgintia mare.

De cändu Siagun'a stralucea, că unu sóre, in conducerea causerilor politici naionali, si recomandá terenulu activitathei, (ce la incepantu l'ai ignorat si apoi la urma l'ai recomandat dle Babesiu); ierasi clic'a si argatii ei si-au radicatu certici'a, innegrindo pre Siagun'a de unu gubernamentulu si tradatoriu. Dovéda jurnalele dela 1867 incoice.

Siagun'a au avutu si multe lupte in politica si in biserica — cu frati de rel. gr. cat. — nu trebuiesc sa retaceam, aceea ce scie istoria.

Ce dorere inse au cuprinsu inim'a lui, cändu barbatii clerului seu dela clica — ce se tineau mai eminenți — au datu mân'a cu contrari politicii lui Siagun'a dela Blasius, Brasovu etc., stri-

gandu mai tare ca aceia ca Siagun'a sa remana popa, sa-si veda de barba si sa dispara de pretențiu politiciu naționalu.

Eata dloru, ce ve numili „naționalu”, ca delaturandu pre Siagun'a dela 1867 incöce de pre acelui terenu, a-ti adusu națunea româna in unu abisu, in o confuziune, ce o voru simili durerosu si copiii nostrii.

Eata numai unele din luptele, ce iau adusu lui Siagun'a machnire.

Dara tocmai, cäci v'au cunoscutu asiä de bine, Siagun'a, si pentru ca dupa mörtea lui mai putinu bine au asteptat dela d-v., proverbiu acelu inteleptu barbatu, ca si operele lui dupa mörte-i nu voru remane crutiate, — au despusu, cătu au mai potutu dispune, si au lasatu testamentulu seu din 1 Augustu 1871; — si acest'a ve este acum spivulu celo mai ascotito in ochi. Act au lasatu avearea sea, „Rundatiunea Siaguniana”, in man'a fideliloru sei, că nu cum-va sa devina aceea medilociu de specula privata la institute de impromotori — precum din o intemperie ciedato, ce nu ve face onore — au devenit de une-dile totu prisosulu de vre-o 18 mii din vendiarea mobilerelor remase de Siagun'a, in institutu „Albin'a”, pentru aceea, ca dlu Macelariu au disu comisariului de licitatione, ca acolo se asta si fondurile bisericiei, si asiä voiesce si consistoriulu, carele nimic'a nu au sciatu de acest'a.

Siagun'a au concretiutu tipografi'a fundata de elu, de carea dice in testamentu — „pâna la mörte-mi o amu grigiti si o amu administrat si numai Ddieu scie cu căte greutati o amu aperatu si sus-tinentu satia de dusimani bisericiei si ai națunei române”, si de aceea, că pre unu organu de lat-reia inteligintei, in archidiecesa, o au datu in administrațiunea unei comisiiuni de incredinti si lui (tacu despre doi secedentli in castrele d-v.), că sa nu devina acea arma profana pentru inveniaturi de moralisatorie. Lângă tipografia concrede Siagun'a totu acelei comisiiuni: „Sutienerea Telegrafului Romanu, in modulu de pâna a cum redigeatu”, că sa nu devina acelu unicu organu publicu alu archidiecesei seu de arma in manile d-v. in contra fundatorelo lui, seu sa cada de victimu passiuniloru redactoreliu „Albinei” care voiesce a-i „pune strage gurei” si nu se sfiese a presupune dela urmatoriulu in seau-nulu lui Siagun'a, ca-i va astupâ gur'a „Telegrafului”.

Vedeti dloru dela clica, cum v'au ocolit u Siagun'a, cum au fugit u spiritul lui de d-v., ceea ce nu era si facutu, déca a-ti si fostu asiä, precum satianiceste vreti acum a ve masca in fatu publicului celui mare.

Dara ulteriorele d-v. purtarii dupa mörtea lui Siagun'a v'au „demascat” pâna la golitate.

Vati propusu — nici mai multu nici mai putinu — decâtua a declară pre Siagun'a de slabitu de minte si puteri in anii din urma ai lui. De siguru numai cu scopu, de a puté atacă dispositiunile lui, si de a ave cuventu, ca pre acelu tempo s'au intemplatu peccate si ilegalitati si apoi a intu-nece si pre Siagun'a si pre ömenii lui.

(Va urmă.)

Diet'a Ungariei.

(Urmare.)

Presiedintele se provoca la § 120 alu regu-lamentului casei, care dispune, ca cas'a pote dis-pune, déca o propunere facuta are sa se ia la des-batere indata seu mai tardiu. In intelelesulu acestei determinatiuni pone intrebarea: voiesce cas'a per-tractarea indata seu nu? Drépt'a si stâng'a striga: Indata! Cei din 1848 radica unu protesto lar-mitoriu; intrebarea sa nu se puna inca, densii voiescu sa mai vorbesca la intrebare. Sunetulu clopotului presidialu abiä restabilece ordinea.

Albert Nemeth se radica si vorbesce cu o li-nisce faciarita: „Eu nu voiescu sa tornu oleu pre flacari”. Dupa ce i se indreptara din drépt'a strigări de indoiela striga seu mai multu sbiera den-sulu iritat: „Nu e conformu demnitătiei casei si pietatiei ce detorim obiectului din pertractare, déca acest'a se resolva numai in trécatu”. Contradicere viua in drépt'a. Oratorulu striga in cea mai mare iritatiune: „Eu protestezu contra acestei impregiu-rari, ca o propunere asiä momentosa se trece cu vederea numoi asiä. — Viua miscare in intrég'a camera. Oratorulu termina: „Eu pretindu că or-dinea casei sa se respecteze si protestezu contra procederii arbitrarie a presidientului”.

Presiedintele se provoca de repetite ori la § 120 si respinge atacul neindreptatul lui lui Nemeth.

Madarasz pretinde dela presiedintele, că sa predece presidiulu altuia, pentru ca densulu s'a arestatu partialu.

Ernst Simonyi: Majoritatea s'i va face numai siesi unu servitio, déca va concede. Lin-crul se poate rezolvâ mâne in sedint'a estraordi-naria in unu modu demnu.

Ioanu Kiss persista in aceea, că contr'a propunerea lui Laszlo sa se eterniseze prin pressa.

Coloman Tisz'a apuca cuventul si de-chiara cu resolutione mai intâiu, ca deslegarea unei deputacioni pentru gratulatiune no vatema in nici unu modu constitutiunea, ca determinatiunile regu-lamentului casei nu suntu chiare si recomanda din acelu temei primirea propunerei lui Simonyi, pen-tru că sa se incungiure parerea, ca partisianii pro-punerei lui Perczel se ferescu de o discussiune.

Presiedintele provoca pre aceia, caro dorescu pertractarea indata a contraproponerei lui Laszlo, sa se scôle de pre scaunele loru. Drépt'a intraga se scôla.

Acum credesi ca scandalul a incetatu. (Strigări sgomotose din drépt'a: pré tardiu). Nemeth totu voiesce sa vorbesca mai departe, dara e intreruptu de presiedinte, care dechiara, ca a pusu bine in-trebarea.

Nemeth totusi voiesce sa graiesca mai de-parte. Strigări sgomotose la ordine; clopotul pre-sidialu suna, Nemeth gesticuleaza continuu si sibiéra: Eu nu me voiu retrage dela cuventu. Cas'a con-cede si-lu lasa se vorbesca. Elu striga dupa ace-sta: Presiedintele procede nedreptu si arbitria. Elu pune intrebarea, macaru ca mai avemu sa vor-bim la acest'a.

Presiedintele: Nu a mai fostu ni-menea insinuatu la cuventu. Déca era, eu siguru nu-i retrageam libertatea cuventoului. Dara se ra-dica totu odata Csanady si Csiky. Sub o mare ilaritate gesticuleaza unulu cătra altulu si se certa in dialogu, ca cine are cuventulu mai intâiu. Io urma Csiky concede si Csanady pronuncie unele din tiradele sele de tirania si patriotismu, de ar-bitru s. a. Presiedintele se incerca a-lu mulcomi, elu inse clatina din capu.

Csernatony asta mai coresponditoru, déca s'ar amenâ pertractarea pre diu'a urmatore; dara majoritatea s'a decisu pentru pertractarea indata; cine nu voiesce scandalul acel'a se va alatura acestei opinioni.

Sennyeyi: Noi stâmu satia cu o saptă complinita. Cas'a au decisu; contr'a decisionei casei nu se poate admite protestu. (Viu aplausu in drépt'a si stâng'a, cei din 1848 facu unu sgomotu selbaticu.)

Nemeth se insinua iera la cuventu si ii succede a-lu castigá. Elu are sa faca o observa-tiune personale! Csernatony a disu, ca partid'a oratoreloru vrea sa faca scandalu. Acest'a cu totulu e adeveratu, dara intr'adeveru Csernatony a are-tatu, nu numai cum se produc scandale, ci si cum se revoca. (Miscare mare si sgomotosa.)

Dupa ce cuventara Kallay si Madarasz mai multu intr'unu tonu elegiac decâtamenintiatorio, se restabilece ordinea si incepe pertractarea meritaria.

László pledeza pentru propunerea sea. Densulu nu e pregalito pentru a cuvente inca astazi si intr'adeveru ca vorbesce cum pote, si pote reu. Elu parafraseaza aliniele propunerei sele si apoi siede josu.

Csanady descepta ori si care interesu pentru ca se povescese in casa, ca elu vorbesce cum i dictéza inim'a si chiara cu pericolul capu-lui seu. Elu inse n'a avutu nici unu pericolu. Es-pressionile sele au fostu numai mai estraordinarie ca de alte ori. Asiä dise densulu intre altele, ca nu se sfiese, a trage in discussiune chiaru si per-són'a monarchului, déca s'ar vatemâ sanctiunea pragmatica si cele-lalte legi fundamentali.

Mileticiu accepteza propunerea lui Per-czel. Déca gratuléza conjuratii de odiviora, pentru ce sa nu o faca acest'a serbulu celu totu-déun'a loialu.

Nemeth atrage atentuna asupra mani-festului emanatul la suirea pre tronu si asupra opu-lui istoricu lui Michailu Horváth. Alu doilea Decembre pentru Ungaria nu e iubileu de domnire. Déca se facea motiunea, că Ungaria sa gratuleze poporului din Austria la festivitatea loru familia-ria, elu accepta bucurosu o asemenea propunere.

Ernst Simonyi perfracteza iera „Urania” presiedintelui (strigări: la ordine) si in urma e de parere, că, poporul ibesce numai pre regele coro-nat, dara nu si pre cela ereditariu.

(Va urmá.)

Ibanesci in 24 Novembre 1873.

In Nr. 87 alu diurnalului „Teleg. Romanu” apară unu articulu alu unui corespondinte I. P. din Ibanesci, care cu dto 9 Octob. a. c. avenda voia a est cu ce-va la publicitate spre a trece pote de mare literatu, nu si-a aflatu altu obiectu mai aco-modate spre acea, de cătă a-si versă veninulu urei malitiose precum asupra-mi asiä si asupra altor'a, apelându spre ajungerea rentaciostului seu scopu, la nesce scoruituri si denunciari false si pline de in-vidia, demne numai de unu omu că corespondintele I. P. —

In memoratulu articulu convine omulu cu unele cuvinte, expresiuni si assertiuni, cari deoare aru fi precum are mare placere a afirmă eruditulu cores-pondintele I. P. aru fi mirare mare*) cum de unii astfelii de peccatosi si transgresatori ai legilor bisericesci cătu si politice că mine etc. — nu au fostu tractati con-formu rigorei legilor vigorose si astfelii constrensi la respectarea sferelor jurisdicțiunii si a activitatilor loru; seu cu dreptula s'ar poté deduce ca insusi din parte a aceloru legi suntu privilegiati unii indi-vidi spre a causă confusione si astfelii a impedece promovarea binelui comunu intelectualu si moralu, ceea ce inse pote numai unu omu că corespondintele I. P. aru indrasni a crede.*)

Deci eu intru repararea onorei mele vatemate inaintea onoratului publicu prin informatiunile cele false a consaténului meu corespondinte I. P. voiu reflecta in scurtu la punctele acelui articulu si voiu arată ca aceleia nu suntu altu ce-va decâtua calum-nii si presupunerii nefundate, cu tôte ca corespondintele I. P. in articululu seu statoresce ca va spune lucruri dovedite si adeverate.

Corespondintele I. P. vorbindu in articululu seu despre proselitismu care dice ca grasăza in comun'a Ibanesci intr'unu gradu mare, aseréza ca frati gr. cat. si respective uneltele acestor'a, protopopulu din Sasu-Reginu, Michailu Crisianu, si cu Ioanu Racoltianu, parochulu gr. cat. alu Ibanesciului, pre care I. P. din iubirea cea mare ce o are fata cu mine me numesce Racocsy, amu si cau'sa grasărei acestui a nevoindu-ne cu totu felicul de medilice neoneste, apromisiuni si linguriri a seduce poporulu gr. or. la unire cu biserică papista, si ierasi ca in inaintea nostra scolă instructiunea si cultur'a in com-on'a Ibanesci suntu arme ucigătorie, cu cari im-pedecamu executarea legilor patriei cu privire la inveniamentu, si in urma ca emu profană cele mai scumpe odore: biserică si scolă. —

Aceste assertiuni ale coresp. I. P. că unele cu totulu nefundate si neargumentate si productul urei si invidie de cari este preocupat si predominita-le dechiara publice de scoruituri, inculpări nedrepte si calumnii, ier' pre coresp. I. P. de unu calumnia-toriu impertinentu, care nu se rusinédia a atacă tesaurulu celu mai scumpu a unui preotu: caracte-ru si onorea. Fia bunu I. P. a-mi enumera ba-remu unu casu din care aru aparé ca eu si Pre-on. d. protopopu Michailu Crisianu amu si sedusu pre vre-unu credinciosu gr. or. la confes. gr. cat. prin medilice neoneste si inca folosindu spre acestu scopu că arme scolă, instructiunea si cultur'a, si atunci me plecu cu totu respectulu. Eu din contra dechiara si la casu de lipsa voia si documenta ca nu noi ci altele suntu causele pentru cari credin-ciosii gr. or. din Ibanesci suntu cu asă mare alipire cătra preotii seti, cari credu ca bine le scie si I. P. si cari de astadata modestia nu-mi ieră ale espune.

Na mi-au placutu, ba amu urit totu-déun'a din inima certele cônfessionali, cari pentru I. P. suntu un'a predilectione sciindu ca efectulu acelor'a au fostu si va si totu-déun'a funestu in totu respectulu pentru promovarea causei naționale cari săra distin-gere de confessiune ne interesăza pre toti. Nu urescu pre gr. or. frati de una sânge, precum unii din gr. or. din Ibanesci pre unii fiindu de prin-cipiul ca suntu mai bucurosi a comunică cu cal-

*) Ai tota dreptatea, si noi ne mirăm de multe ori, dara pentru aceea totu se intempla lucruri de aceste de multe ori.

R.

* Pare ca d-ta vorbesci cu Luca si Cleop'a ca-leorindu la Emaus.

R.

Concursu.

vinii ori creștini de ori ce alta confesiune*) de către cu uniații și ca să alocă sub acoperamentu cu uniatulu și mare profanare pentru neunire (I. P.) m'a din contra iubescu poporul gr. or. din Ibanesci care a trait în armonia totu-dén'a cu conatenii loru uniati fără de a sci de certe și ura confessională pâna în tempulu mai recentu, cându chiaru de către aceia cari aru fi obligati după sânta loru misiune a propagă iubirea creștinăscă, se arunca sementia discordiei intre frati (I. P.). — Aibi bunatate I. P. a-mi spune și documentă ier' nu numai a vorbi în ventu precum 'ti e datină cându au fostu impedeata prin mine ori prin P. O. domnul protopopu Michailu Crisianu realizarea proiectelor spre imbunatatirea stârcii preotiesci și scolarie, și ierasi cari suntu ecce 20 famili gr. or. la cari sungezu totu servitiele bisericesci, căci eu asiā sciu ca mi cunoscu sfârjurisdictioni mele, său dora unele familii trecute acum de multu la unire, și altele dela 1868 incocă facendu formalitățile recerute de legi fără nici o seducere le socoti a fi totu gr. or. ? astfelu și eu a-si pot să colo de onite unele familii trecute asemenea dela confesiunea unită la cea neunită, inse eu nu voiescu a-mi estinde pastorirea susținăscă mai multu asupr'a aceloru familii după ce au trecut la confesiunea gr. or. mai după lege nici nu s'ară potă, ci poate numai după judecat'a cea adanca alui I. P.

Sa vedem aserturile lui I. P. față cu scola gr. cat. din Ibanesci. — Acelea precum cele precedente asemenea suntu nefundate, căci de-si spre sustinerea scolei unde concurge numai a 4-a ori dora și a 5-a parte din poporitatea Ibanesciului, totusi acea emuléza și dora și intrece scola gr. or. spre sustinerea cărei concurg 4 părți din poporitate, fiindu provediuta cu recuizitele necesare de investimentu, cari inse la scola cea posă în rendu a coresp. I. P. nu se cam asta. — Aru potă ce e dreptu corespunde legii de instructiune scola gr. or. din Ibanesci, de că nu aru venă alte interese chiaru acelei cari aru trebui să conlucre spre promovarea causei scolarie. — Dice I. P. ca la gr. cat. se tiene de docente unu omu care scie putienă carte și care se occupă mai multu cu economia plătitu numai cu 20—30 fl. și care merge la scola numai cându și cându. — E dreptu ca docentele unitu nu se poate bucură de o soluție că cea a docentului gr. or. de 200—250 fl. dora cu totu acestea si-a tienutu de datorintă săntă a face destul chiamări sele de docente**), ier' docentele gr. or. se pare mai multu a fi speculato și a specula cu docentura, splecându-se de docente pentru de a potă radicălefă cea bunisioră de căte 200—250 fl. și apoi neimplinoindu-si datorintă de docente ci concretendo instruirea pruncilor altor'a, precum și in anul trecutu unei fete a curatorului supremu, iera docentele (I. P.) mergendu la scola numai cându 'si aduce aminte ca sosește tempulu de a-si mai radica din lăsa, iera bielii prunci de scola la finea anului scol. sub unu docente atât de icsusită și bne doțatu abia sciu rogațiunile.***) Acăstă insemnădă a fi bine posă in rendu scola frate I. P. — Pentru ce nu si-a capetatu docentele gr. or. totu plat'a din anul trecutu inca trebuie se scie multu scitoriu I. P. — Cele-lalte aserturi a lui I. P. ca la uniti nu se silescu parintii a-si trimit prunci la scola și a le cumpără cărti asemenea suntu nefundate.

Nu vei ave frica I. P. ca din caus'a nostra a gr. cat. se va face in Ibanesci scola comunala de și suntemu asiā putieni căci ne-amu și lăsu și ne vomu săli a ne tienă scola nostra confesiunale chiaru și atunci cându gr. or. aru voi a o inchină statului, precum au voită in anii trecuti și poate se si intemplă de nu cum-va eu m'asi fi rezolvatu a remană firmu numai și numai pentru scola confes. — Un'a te rogu frate I. P. ca adeca, baremu in corespondintie publice sa-ti infreneti invidiu și ur'a cari te rodo la anima continuu.

I. Racotianu,
parochu gr. cat.

*) Curiosu lucru! ca fracea acăstă a devenit asiā stereotipa; ore au cugetat ei său cugeta ce cuprind ea in sine? O caracteristica confessată de ei insisi. R.

**) Aici totusi se pare ca este unu calcău de ale lui Achille. R.

***) Impregiurarea acăstă o recomandămu deosebiti atențiuni a consistoriului nostru scolasticu. R.

Pentru ocuparea stationei de invetatoriu, la scola confes. din Ocolisulu-mare, in protopiatul Hatiegului, se scrie concursu pâna in 15 a. c.

Emolumentele suntu: in baui gală 200 fl. a. a. și lemne focale.

Doritorii de a ocupa aceasta statione sa binevoiescă a-si asterne concursele loru bine instruite — la subscrисul, pâna la terminulu mentionat.

Hatiegn in 10 Novembre 1873.

In contilegere cu comitetul parochialu.
I. Rattiu,
(1-3) protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea stationei invetatoresci din comun'a gr. or. Draosu — in protopiatul Cahalmului se deschide concursu cu terminu pâna la 30 Novembre a. c. st. v.

Emolumentele suntu: 80 fl. v. a. cuartiru și lemne.

Doritorii de a ocupa aceasta statione au a-si ascernă cererile loru bine instruite conformu prescriselor in „statutulu org.”

Draosu in 4 Novembre 1873.

In contilegere cu P. protopopu tractualu.
Comitetul parochialu prin
Ioanu Losifu,
fostu adm. prot. și Perochu.
(1-3)

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. Beisia de class'a a III-a protopresbiteratulu Palosiului se deschide concursu pâna in 2 Decembre a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

1. Pâna se va edifică cas'a parochiala (mistoita prin foc) cu rtiru liberu in un'a din incapările edificiului scolariu;

2. Gradina de pomi și legumi de 208 org. □;

3. O vie de 270 org. □;

4. Aratara și fenatu de 2 jug. 648 org. □;

5. Dela 60 familii en famu căte o ferdelă de grau și căte un'a de ovesu său o jumătate ferdele alte bucate in pretiu-i;

6. Lemnele necesare pertru focu;

7. O dî de lucru (claca) dela tineretu;

8. Tacsele stolare usute dela 270 susțe, cari totu computate d'au unu venită anualu de 250 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la aceasta parochie se și tramita documentele loru iustruite in sensulu Statutului organicu, pâna la terminulu susu disu subscrissului.

Palosiu in 28 Octobre 1873.

In contilegere cu Comitetul parochialu

Theofilu Gh. Aj'a

(2-3) Adm. Prot.

Concursu.

Pentru reintregirea stationei parochiale Ungră devenite in vacantiu, in protopresbiteratulu Cahalmului, se scrie concursu pâna in 2 Decembre a. c. st. v.

Emolumentele suntu: 1. casa parochiale cu cladirile necesare. 2. Căte o ferdelă de grâu dela 66 familii; ier' dela 50 famili neoristici o jumătate ferdelă de cucuruzu sframită, său 2 dîle de lucru.

3. Portiune canonica de aratul de 6 jug. și 296 □, de cosa 2 jug. 459 □. 4. Veniturile stolare obișnuite. 5. Parochulu respectivo din beneficiile comunali, d. e. lemne de focu, slatina, ghindie etc. se folosesc de dreptulu duplu satia cu unu altu individu din comună, portatorul de poverile comunali.

Cei-ce dorescă a ocupa aceasta statione, au sa-si subterna petițiile instructe conformu „St. Org.” pâna la susu disu terminu, subscrissului.

Cohalmu, 2 Novembre 1873.

In contilegere cu comitetul parochialu concerninte.

Nicolau D. Mircea,

(3-3) adm. prot.

Concursu.

Cu permisiunea veneratului Consistoriu archieclesanu de sub Nr. 1057 a. c. pentru vacanta parochia Ighisórfulu romanescu de clas'a a III-a

se scrie prin acăstă concursu cu terminu pâna in 25 Noemvrie a. c. in care dî va fi si alegerea

Emolumentele suntu:

a., Casa parochiale cu gradina de pomerită și de legumi.

b., Dela 140 familii venitulu stolaru usuat.

c., Dela 87 familii căte o clăie de grân.

d., Dela 35 familii căte o ferdelă de cucuruzu sfarmită.

e., Portiunea canonica in pamentu de 4 jumătate senatii și aratura, care totu împreuna dau unu venită anualu de 360 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta statione au a-si ascernă petitionile loru bine instruite pâna la terminulu indicat la subscrissul amesurată §. 13 din „statutulu organicu”.

Nocrichiu in 5. Noemvrie 1873.

In contilegere cu comitetul parochialu.

G. Maieru,

(2-3) adm. ppescu.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invetatoresci la scolele din urmatorele comune, se scrie concursu pâna in 14 Novembre cal. vechiu a. c.

1 Santandrasiu salariu anualu 150 fl. v. a. cuartiru și 2 stargeni de lemne.

2 Santuhalmu 200 fl. v. a. cuartiru și 2 St. lemne.

3 Lesnicu 120 fl. cuartiru, gradina și 4 stan-gini de lemne.

4 Radulesti 80 fl. cuartiru 5 mertie bucate, 8 st. de lemne.

5. Betrâna 124 fl. cuartiru 60 mertie bucate și lemne de incalditu căte trebuesc.

6. Tisă 110 fl. 34 mertie bucate cuartiru și lemne.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi sa-si asterna suplicele instruite in sensulu Statutului organicu pâna in terminulu susu la subscrissul.

Diev'a in 22 Octobre 1873.

Pentru Comitetul parochialu Ioanu Papiu Protopopu.

Concursu.

Pentru postulu invetatorescu la scola româna de fete in Mediasiu se deschide concursu, cu terminulu 1-a Decembre 1873 c. n.

Salariul e 200 fl. v. a. cuartiru și lemne de focu.

Concurrentii au a-si adresă petițiile sele la comitetul subscrissu.

Mediasiu 1 Novembre 1873.

(1-3) Comitetul scolaru.

Edictu.

Mari's George (György) de religiunea gr. or. din Cernatulu-inferioru, care a parasită cu necredintă pre barbatul seu Georgiu Bulare'a totu de acolo, tocmai atunci cându acăstă au incamnatu contră ei procesu de divortiu, și nu se scie unde se află, se citează prin acăstă a se infatisă subsemnatului in terminu de unu anu cu acelu adaosu, ca neinfatisindu-se, procesulu incamnatu se va peractă și otari și in absența ei.

Breticu in 8. Novembre 1873.

Scaunulu ppescu alu Trei-Scaunelor.

Spiridonu Dimianu,

(1-3) adm. ppescu.

Edictu.

Iosifu Puseariu din Poien'a-Marului, carele mai bine de doi ani de dile, a parasită cu necredintă pre legiuța sea socie, Samfir'a Ioan Lungu din Pôrta, — prebegindu in lume neconnoscutu — se citează prin acăstă, in terminu de uno anu, dela datulu de fată, a se prezenta înaintea acestui scaunulu protopresbiteralu, cu atâtul mai siguro, căci la din contra procesulu divortialu intentatui asupra-i de soci'a sea, se va decide si in absența lui, in sensulu SS. canone bisericesci.

Scaunulu protopresbiteralu alu Branului.

Zernesti in 15 Septembre 1873.

Ioanu Metianu m. p.

(2-3) Prot.